

prima instanță: Gh.Bîrnaz
instanța de apel: N.Traciuc, Iu.Cotruța, Șt.Niță

dosarul nr. 3ra-1110/16

Î N C H E I E R E

27 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea cu răspundere limitată „Furnimob – Grup”,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către societatea cu răspundere limitată „Furnimob – Grup” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Furnimob – Grup” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 mai 2015,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2013, SRL „Furnimob – Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva IFS pe mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii SRL „Furnimob – Grup” a indicat că, prin decizia nr.1744/3/12 din 25.04.2013, IFS pe mun.Chișinău a aplicat întreprinderii în baza prevederilor art.253 alin.(l) din Titlul V al Codului Fiscal, pentru neprezentarea la prima cerere a documentelor, amendă în sumă de 10 000 lei.

Afirmă că, decizia enunțată a fost adoptată în baza Actului de control nr.1-612152 din 05.04.2013, prin care s-a stabilit că, în secția comercială amplasată în mun. Chișinău, str.21, agentul economic a încălcat art.17 alin.(l) din Legea contabilității, pct.II cap.IV din Hotărîrea Guvernului nr.1068 din 20.10.2000, prin faptul că, nu dispune de documente de proveniență a mărfurilor supuse comercializării și anume, accesorii pentru mobilă.

Susține reclamanta că, copia deciziei sus-numite a recepționat-o prin poștă la data de 07.05.2013, motiv pentru care la data de 08.05.2013 a depus în adresa IFS pe mun. Chișinău cerere prealabilă, solicitînd anularea atît a actului de control nr.1-612152 din 05.04.2013 cît și a deciziei nr.1744/3/12 din 25.04.2013, însă pînă în prezent nu a primit nici un răspuns.

Invocă reclamanta că, la data de 04.06.2013 a recepționat de la pîrît decizia nr.463 din 04.06.2013 privind prelungirea termenului de examinare a contestației cu 20 zile, iar la data de 20.06.2013 a primit decizia nr.496 din 20.06.2013 privind prelungirea termenului de examinare a contestației cu pînă la 10 de zile.

Astfel, pîrîtul a încălcat și termenul de examinare a cererii prealabile - contestația și oferirea răspunsului în termen de 30 de zile stabilit de art.14 al Legii contenciosului administrativ.

A mai menționat reclamanta că, imediat după întocmirea actului de control, tot la data de 05.04.2013, directorul întreprinderii reclamantă a prezentat colaboratorilor IFS pe mun.Chișinău explicații precum că, societatea nu a comis careva încălcări din cele invocate și că toate documentele de proveniență a mărfii se află în contabilitatea întreprinderii.

În acest context, indică că, la data de 19.04.2013, SRL „Furnimob – Grup” a depus contestația la Actul de control sus-numit și a expus dezacordul său argumentat în scris, iar la 25.04.2013, la solicitarea colaboratorului Dobuș Maria, întreprinderea a prezentat șapte facturi fiscale care atestă procurările de marfă în perioada 19.12.2012 – 29.03.2013, însă documentele și argumentele prezentate de firmă au fost respinse și nu au fost luate în considerație de IFS pe mun.Chișinău ca temei juridic de clasare a cazului.

Consideră reclamanta că, decizia IFS pe mun.Chișinău nr.1744/3/12 din 25.04.2013, este nefondată pe motivele expuse în explicațiile directorului din 05.04.2013 și contestația-dezacord din 19.04.2013.

În afară de cele expuse, mai invocă că colaboratorii IFS mun.Chișinău, au întocmit actul de control nr. 1-612152 din 05.04.2013 pe o adresa inexistentă (mun. Chișinău, str. 21).

Este de menționat și faptul că, colaboratorii IFS pe mun. Chișinău, nu au supus controlului evidența contabilă a întreprinderii SRL „Furnimob-Grup” pentru a afirma că activele deținute de întreprindere nu sunt reflectate în evidența contabilă.

Prin urmare, este nefondată concluzia colaboratorilor IFS pe mun. Chișinău privind încălcarea de către firmă a prevederilor art.17 alin.(1) din Legea contabilității.

La fel, a mai indicat reclamanta că, colaboratorii fiscali nu au solicitat acte din contabilitatea întreprinderii și nici nu s-au deplasat la locul aflării acestor documente pentru a face cunoștință cu ele, iar la data de 25.04.2013, ziua numită pentru examinarea cazului, toate documentele ce confirmă proveniența mărfurilor au fost prezentate în original către IFS pe mun.Chișinău, însă fără careva rezultat.

În asemenea circumstanțe, consideră că nu este fondată concluzia colaboratorilor IFS pe mun.Chișinău privind încălcarea de către societate a prevederilor Hotărîrii Guvernului nr. 1068 din 20.10.2000 cu privire la recepționarea mărfurilor.

Pe cale de consecință, a menționat că, faptul încălcării prevederilor pct.19 din Regulile de funcționare a rețelei de comerț ambulant, aprobate prin Hotărîrea Guvernului nr.517 din 18.09.1996 și a Regulilor de comerț în piețele din Republica

Moldova, nu există, pentru că vânzătorul mărfii este SRL „Furnimob-Grup”, care la data de 25.04.2013, fiind citată pentru examinarea cazului, a prezentat toate documentele de proveniență a mărfurilor, iar la solicitarea colaboratorului fiscal a prezentat și cele șapte copii de pe facturile fiscale ce confirmă procurările legale ale mărfii.

Astfel, formularea în decizia nr. 1744/3/12 a concluziilor privind încălcarea altor reguli de comerț, prevăzute de art.21 alin.(l) din Legea nr. 231 din 23.09.2010, depășește atribuțiile organelor de control fiscal, pentru că prevederile acestui articol se referă exclusiv la documentele ce atestă conformitatea mărfii regulamentelor tehnice în vigoare aprobate pentru circulația mărfurilor pe teritoriul Republicii Moldova, iar aceste documente nu sunt documente fiscale.

Prin urmare, Inspectoratul Fiscal nu face parte din lista organelor de control, stabilite în conformitate cu prevederile art. 22 din Legea nr. 231 din 23.09.2010, motiv pentru care a fost sesizată instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune.

Solicită reclamanta SRL „Furnimob – Grup”, anularea deciziei IFS pe mun.Chișinău nr.1744/3/12 din 25.04.2013 și a actului de control nr.1-612152 din 05.04.2013.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 mai 2015, acțiunea depusă de către SRL „Furnimob – Grup” a fost respinsă ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, SRL „Furnimob – Grup” a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de SRL „Furnimob – Grup” și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 mai 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 06 iunie 2016, SRL „Furnimob – Grup” a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind contestarea actelor administrative să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.117-119).

La 11 iulie 2016, IFS pe mun.Chișinău a prezentat referință la recursul declarat de către SRL „Furnimob – Grup”, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitînd respingerea recursului ca inadmisibil.

Sușține reprezentantul intimatului că, recurenta SRL „Furnimob – Grup” nu a invocat careva temeiuri care să se încadreze în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, considerând decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 14 ianuarie 2016 (f.d.108), iar recursul a fost depus la 06 iunie 2016 (f.d.117), însă la dosar nu există date referitoare la recepționarea de către recurentă a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către SRL „Furnimob – Grup” a fost declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii și a referinței depuse de către IFS pe mun.Chișinău, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Furnimob – Grup” urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Furnimob – Grup” este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de SRL „Furnimob – Grup”, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Furnimob – Grup”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Furnimob – Grup”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî